

Forslag under Nr. 9 af Udvalget:

I § 32, 1ste og 3die Linie, forandres Ordene: „i dansk Farvande“ til: „paa dansk Søterritorium“.

vedtoges uden Afstemning.

10) Lovforslagets § 32 med den vedtagne Vnndring saalydende:

Skibsførere, som paa dansk Søterritorium præis af en Lods, som pligtige under en Høde af 10 indtil 25 Kr. at opgive ham Skibets Hjemstavn, Navn, Afgangs- og Bestemmelsessted.

Den Skibsfører, der uden Tilladelse foretager Opmaalning paa dansk Søterritorium, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel.

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Fornanden: Hermed er dette Afsnit tilsendt bragt, og jeg sætter nu Lovforslagets § 33 med de tilhørende Vnndringsforslag under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Schlegel): I § 33 er der en Bestemmelse, som lyder saaledes: „for Dampskibe, saalænge de ere under Damp, saavel som for Seilskibe, der bugseres af Dampskibe og bruge Lods, ere Lods pengene $\frac{4}{5}$ af den for Seilskibe gjældende Lagt“. Det fremgaar allerede af de Motiver, hvormed Ministeriet har ledt Lovforslaget, at man ikke har været uden Betænktheds Ved at foreslaa denne Nedsættelse, og der er sammesteds anført en hel Del Grunde, der synes meget stærkt at tale for, at Dampskibe bør betale lige saa høje Lods penge som Seilskibe. Det Moment, som særlig kunde fremføres for, at Seilskibe skulle betale noget Høiere, er, at med Dampskibe foregaar Lodsningen under almindelige Forhold hurtigere end med Seilskibe; hvad der derimod særlig kan fremføres til Styrke for, at Dampskibe bør betale lige saa Meget som Seilskibe, er, at Dampskibe i Reglen dels i deres Ladning og dels i selve Skibet have en betydelig høiere Værdi end Seilskibe, og dernæst, at de i flere Retninger ere vanskeligere at lodse og det særlig, fordi Dampskibene skulle føres frem under Forhold, hvor Seilskibene ikke ville kunne komme frem. Lodsjerne ere ofte nødsagede til under særdeles vanskelige Forhold at bringe Dampskibe frem, hvor Seilskibe vilde ligge stille, og i Forbindelse hermed kan jeg maake fremhæve, at Dampskibene i Forhold til deres Dybgaende ere betydelig større end Seilskibene. Disse Grunde have forekommet Udvalget saa gode, at man ikke har ment, at der var Anledning til at gjøre den Forskjel, som heller ikke hidtil har fundet Sted, og man har

derfor foreslaaet, at Dampskibe skulle betale det Samme som Seilskibe. Paa Grund af dette Forslag har Udvalget dernæst ment, at Paragrafen burde redigeres noget anderledes, idet man har ment, at det var naturligt saa at bestemme de ordinære Lods penge for de større Skibe, da det er dem, som allerede nu udføre og maake endnu mere i Fremtiden ville komme til at udføre den langt overveieende Del af Skibsfarten, og saa bestemme en Moderation for de mindre Skibe. I Lovforslaget staa, at Lods pengene for Skibe paa 50 Register-Tons eller derover ere $\frac{1}{3}$ høiere end Lods pengene for mindre Skibe, hvorimod Udvalget foreslaar, at det skal hedde, at Lods pengene for smaa Skibe skulle være $\frac{1}{4}$ mindre end for de store Skibe. Det er i Realiteten det Samme og kun en anden Maade at affatte Bestemmelsen paa. Da Udvalget nu altsaa er kommen til det Resultat, at der bør svares samme Afgift af Dampskibe som af Seilskibe, har Opmærksomheden særlig været henvendt paa, om man ikke undertiden kunde komme til at gjøre Uret imod de Dampskibe, som hyppig befare visse Farvande, og det har været Grunden til, at man har stillet Vnndringsforslaget under Nr. 11, hvorved det udtrykkelig fremhæves, at Ministeren skal være bemyndiget til at give Moderation til de Skibe, som ere i regelmæssig Fart. Man har ment, at der derigennem nok kunde tages behørig Billighedshensyn til de Dampskibe, som hyppig besøge visse Farvande. — Endelig komme vi til den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som er af meget stor Bigtighed for Lodsjerne, og som frembyder forskellige Vanskeligheder, nemlig Bestemmelsen om, hvorledes der skal forholdes ligesoverfor Bugseriskibene. Herom indeholder Lovforslaget den Bestemmelse, at Skibsføreren ikke skal betale Lods penge, naar han, uden at benytte Lods, lader sig bugseres af et Dampskib, for saa vidt dette ikke tjener som Lods for det slæbte Skib. Man har været ganske paa det Rene med, at denne sidste Sætning ikke burde blive staaende. Den frembyder forskellige Utydeligheder og Vanskeligheder i Gjennemførelsen, og det vilde være ønskeligt, om man kom til at udtrykke sig paa en noget anden Maade. Derimod har der, som det vil ses ved at sammenligne det Vnndringsforslag, som Udvalget har foreslaaet, med det, der er stillet af den ærede Minister, været nogen Uoverensstemmelse om, hvorledes den bedste Affattelse skulde være. Udvalget har anset det for sikkert, hvad formentlig den ærede Minister heller ikke vil benegte, at Skibe, der bugseres og blot bugseres, ikke skulle betale Lods penge; men ligesaa sikkert er det, at der paa det Skib, som giver sig af med at bugseres, meget vel kan findes en Mand, der indlader sig paa at lodse, og der er jo ikke nogen Grund til at give denne i og for sig uberettigede Person Ret til at give sig af med Lodsning. Det vilde være til overordentlig